

Нова лабораторія як стартовий майданчик для нових проєктів

NDA LAB KPI – це назва нової лабораторії, яку було відкрито на радіотехнічному факультеті університету 18 вересня. Що таке LAB KPI – зрозуміло: лабораторія в КПІ. А от NDA – це перші літери назви української рекрутингової компанії NDA Recruitment, що спеціалізується на підборі фахівців для IT-сфери, продуктових підприємств і компаній у сфері оборонних технологій. Саме завдяки їй це відкриття стало можливим.

Урочисте відкриття нової лабораторії на РТФ

"Кожна нова лабораторія – це, здавалося б, свято конкретного підрозділу. Але насправді такі події посилюють спроможності всієї нашої КПІшної спільноти, – зауважив після традиційного урочистого розрізання стрічки перед входом до нової лабораторії ректор університету Анатолій Мельниченко. – Адже що таке якість освіти? Це наявна вмотивована молодь, це професійний професорсько-викладацький склад і це обов'язково сучасна матеріально-технічна база". І додав, що отримане обладнання дозволить тим, хто працюватиме в цій лабораторії, на практиці реалізовувати отримані теоретичні знання й ставати дійсно кваліфікованими фахівцями в обраній справі.

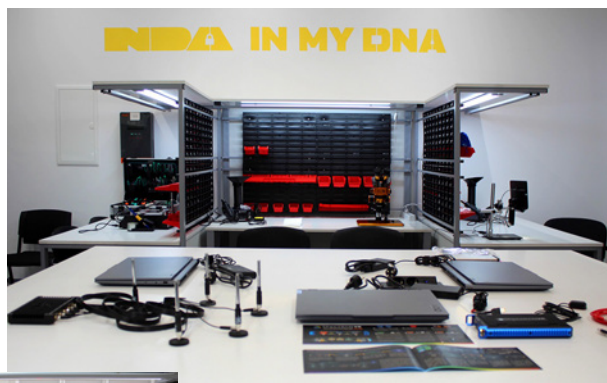
Про співпрацю з компанією NDA Recruitment і нові можливості залучати студентів до вирішення практичних задач, які радіотехнічний факультет отримав завдяки відкриттю цієї лабораторії, говорив і декан факультету Сергій Мартинюк. "Я сподіваюся, що вона стане, скажімо так, стартовим майданчиком для майбутніх проєктів", – наголосив він.

А директорка компанії NDA Recruitment Злата Додатко просто побажала студентам, аспірантам і дослідникам, для яких цю лабораторію створено, натхненної роботи задля професійного розвитку: "Я б хотіла побажати нам з вами, щоб цей простір став місцем сили, натхнення, студентського життя і розвитку! Щоби в нас, за допомогою наших партнерів, була спроможність організовувати тут місце, де студенти розквітатимуть і знаходять себе в професії!"

І дійсно, таку можливість нова лабораторія надаватиме, бо, за словами Сергія Мар-

тинюка, факультет отримав новітні багатоканальні програмовані приймачі, різного типу інструментарій, паяльні станції, мікроскопи для монтажу електронних плат, високошвидкісний спектроаналізатор для аналізу різного типу сигналів, векторні генератори і трекінг-генератори для аналізу НВЧ різних кіл, і в тому числі антен та інші. "Тут студенти матимуть змогу, наприклад, розробити плату і повністю виміряти її, роздивитися її в мікроскоп, подивитися, як вона працює в контексті якоїсь реальної радіотехнічної системи, – розповів він учасникам відкриття. – Якщо говорити про освітній процес, ми думаємо, що лабораторія буде використовуватися, насамперед, у викладанні фундаментального курсу електромагнітної сумісності та й інших". Понад те, як він пояснив, тут планується проводити і різноманітні заходи, наприклад, хакатони, конкурси тощо. А ще, у розмові з "КПІ", Сергій Мартинюк розповів, що вже готується сертифікатна програма, частиною якої буде й робота в цій лабораторії.

Також кореспондент "КПІ" поспілкувався з завідувачем кафедри радіоінженерії радіотехнічного факультету Сергієм Литвинцевим і дізнався, що в лабораторії плануються проводити заняття з декількох дисциплін, які вивчаються на РТФ, проте вже проводяться перемовини і щодо того, щоби зробити спільну програму й з іншими факультетами універ-

ситету. Тут може комфортно розміститися одна група, причому в приміщенні обладнано місце як для лекційних занять, так і для суто практичної роботи. Утім цей простір буде використовуватися не лише для освітнього процесу. В новій лабораторії можна буде займатися й науково-дослідною роботою, зокрема тут невдовзі планується провести дослідження у межах підготовки двох бакалаврських дипломних проєктів, а також одного, а можливо й двох магістерських.

Дмитро Стефанович

"Японська осінь 2026" завершилася. Далі буде...

Особливістю цього річного четвертого благодійного фестивалю "Японська осінь" була низка заходів, присвячених відзначенню 20-ліття діяльності Українсько-Японського центру (УЯЦ) КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Серед подій, які відбувалися протягом четвертого-шостого вересня, варто відзначити передусім візит Надзвичайного і Повноважного Посла Японії в Україні Осумі Йо та його зустріч з ректором КПІ ім. Ігоря Сікорського Анатолієм Мельниченком. У короткому виступі в смарткритті Clust Space НТБ ім. Г.І. Денисенка японський дипломат підтвердив незмінну підтримку його країною України і висловив особисту готовність докласти всіх зусиль для зміцнення двосторонніх відносин між Країною Вранішнього Сонця та нашою державою: "Маю чимало планів щодо розвитку дипломатичних відносин між нашими країнами. Вірю, що вони здійсняться". Осумі Йо висловив співчуття народу України, який потерпає від ворожої агресії та повітряних атак.

А. Мельниченко, Осумі Йо та Г. Обиельченко під час огляду експозиції темарі

Також дипломат подякував ректорові КПІ ім. Ігоря Сікорського та директорці УЯЦ Катерині Луговській за організацію та проведення фестивалю.

У зверненні до присутніх Анатолій Мельниченко наголосив: "Черговий, четвертий, фестиваль "Японська осінь" проходить у калейдоскопі подій, ділових знайомств з представниками Уряду країни, Верховної Ради України, Міністерства освіти і науки України. До уваги відвідувачів – художні та фотовиставки, демонстрації національних бойових та культурних мистецтв. Фестиваль надихає на подальший розвиток перерішених часом багатовекторних взаємовідносин нашої держави з благодородною Японією. Адже Країна Вранішнього Сонця є партнером нашого народу у справі відновлення економіки, управління кризовими ситуаціями, у допомозі у галузі освіти і культури у цей складний час".

Окремо А. Мельниченко зупинився на ролі Посольства Японії в Україні, зокрема у справі розвитку діяльності УЯЦ. Привітавши Надзвичайного і Повноважного Посла Японії Осумі Йо з призначенням на цю посаду, ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського висловив надію, що і у подальшому співробітники Посольства Японії продовжать партнерство з університетом.

У підготовці та роботі цього фестивалю брали участь сім агенцій від Організації Об'єднаних Націй (ООН): Міжнародна організація з міграції, Програма розвитку ООН (ПРООН), ООН з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Фонд народонаселення ООН (ЮНПФА), Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН), Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) та Управління ООН з обслуговування проєктів (ЮНОПС). Представники цих міжнародних структур представили результати своєї роботи в Україні, здійсненої за підтримки Уряду Японії від початку повномасштабного російського вторгнення в нашу країну.

Проте на цьому перелік міжнародних організацій, представники яких взяли участь у Фестивалі, не закінчується: старший представник японського агентства міжнародного співробітництва (JICA) в Україні Судзукі Шота, міжнародна експертка та керівниця програм ПРООН в Україні Мідзухо Йокої, представник міжнародної компанії Nihon Cyber Defence Co., Ltd. (NCD) зі штаб-квартирою у Токіо Микола Худинцев запевнили присутніх, що їхні організації і надалі спільно із Урядом Японії сприятимуть відновленню України та її поступу до сильнішого, стійкішого майбутнього.

Понад те, в лекції, присвяченій діловому партнерству Японії та України, Судзукі Шота розповів про програми технічної, грантової та гуманітарної

ДО 20-ЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКОГО ЦЕНТРУ КПІ

"Японська осінь 2026" завершилася. Далі буде...

стор. 1 допомоги, які він і його колеги нині реалізують в Україні. Так, спільно з керівництвом офісу ІСА він координує надання технічної допомоги українським містам та урядовим структурам. Мова про проєкти з передачі спецтехніки для ДСНС України (машини для гуманітарного розмінування, мобільні класи з викладання основ протимінної безпеки), відновлення енергетичної системи та управління відходами від військових руйнувань – комплексом організаційних, технічних та екологічних заходів зі збирання, перевезення, тимчасового зберігання, оброблення та переробки уламків будівель і споруд, пошкоджених внаслідок бойових дій. Старший представник ІСА в Україні вважає головними задачами його агентства надання нашої державі допомоги у гуманітарному розмінуванні територій, що постраждали від військової агресії з боку росії, а також в організації протимінної діяльності, ліквідації нерозірваних боеприпасів. Судзукі Шота наголосив на тому, що ІСА надає допомогу і за освітніми напрямками, у підтримці функціонування медичної інфраструктури, розбудові медзакладів тощо.

"В основі нашої роботи – принцип спільного творення. Співпраця між Японією, Україною та міжнародними партнерами створює можливості для обміну досвідом, технологіями і знаннями та допомагає знаходити ефективні рішення для відновлен-

Демонстрація чайного дійства

ня України, – наголосила Мідзучо Йокіо. – Уряд Японії – один з ключових партнерів ПРООН у світі. Разом ми працюємо над тим, щоб люди мали більше можливостей для гідного життя. . .

Офіційна частина відкриття Фестивалю добігла свого кінця. "На гостей чекає ще більше подій, знайомств і можливостей торкнутися до Японії", – так запрошували організатори дійства до низки презентацій у Науково-технічній бібліотеці КПІ ім. Ігоря Сікорського, Державному політехнічному музеї ім. Бориса Патона (ДПМ), на демонстраційних майданчиках і фудкортах, що розмістилися на Площі знань.

Непідробний інтерес у гостей Фестивалю викликали різноманітні лекції, майстер-класи та виставки традиційних японських мистецтв: створення витончених композицій із живих квітів (ікебана), традиційного чоловічого і жіночого одягу (кімоно), малювання на воді (сумінагаші), малювання йонкоми (односторонньої манги (японський комікс) в 4 панелях. Особливу увагу відвідувачі могли приділити зразкам мистецтва складання фігурок із паперу (орігамі), бойовому мистецтву фехтування на бамбукових мечях (кендо), гри на бамбуковій флейті (сякухаті), настільним іграм (сьогі, го), техніці пакування за допомогою тканини (фу-

рошікі) тощо. Фотохудожник-мандрівник зі США, який створює власні роботи з використанням японських фотокамер від фірми Nikon, Марк Едвард Харріс представив фотовиставку "Гарячі джерела Японії". Також відвідувачі мали змогу подивитися японські малюнки і фото про Україну, а також придбати сувеніри та скуштувати традиційні японські страви (онігрі, якітори, моті, рамен та інші). А ще неабияке зацікавлення присутніх викликала демонстрація нової пересувної телевізійної станції та обладнання, що отримала від Японії Національна суспільна телерадіокомпанія України "Суспільне мовлення".

Демонстрація змагань з сумо – традиційної японської боротьби – зібрала багатьох глядачів. Дохій – спеціальний круглий майданчик для поєдинків – не залишався порожнім ні на мить. Пари спортсменів боролися по-справжньому. Головна мета двобою – змусити суперника торкнутися землі будь-якою частиною тіла, крім стоп, або виштовхнути його за межі дохію. Демонстраційні змагання українських сумоїстів просто неба і в залі ДПМ викликали неабияку увагу з боку відвідувачів.

Четвертий фестиваль "Японська осінь" закінчився. Далі буде. . .

Редакція "КПІ" висловлює вдячність за допомогу у підготовці цього матеріалу кураторці проєктів Українсько-Японського центру КПІ Ганні Омельченко.

Віктор Задворнов

НАУКОВИЙ ПРОСТІР

Проектна аспірантура: перші кроки

Київська політехніка традиційно займає провідні позиції в освітніх рейтингах і має вагомий здобутки в розробці та впровадженні наукових проєктів. Улітку стало відомо, що в межах експериментального проєкту МОН з підготовки здобувачів ступеня доктора філософії в проєктній аспірантурі підтримку отримали 7 проєктів КПІ: з машинного навчання, нових матеріалів, біотехнологій, екологічної безпеки, хімії, фізики, Data Science і технологій для відновлення та обороноздатності України.

Проектна аспірантура – це нова модель підготовки докторів філософії (PhD), де навчання відбувається через участь у конкретному профінансованому науковому дослідженні (фінансування покриває заробітну плату здобувача за посадовим окладом молодшого наукового співробітника та кошти на матеріали, обладнання, відрядження та інші витрати, пов'язані з виконанням проєкту). Здобувач офіційно влаштовується на роботу за трудовим договором, а його дисертація є безпосереднім результатом цього проєкту.

Експериментальна модель орієнтована на підвищення якості підготовки наукових кадрів і наближення української аспірантури до європейських і світових практик. Очікується, що такий підхід допоможе зупинити "відтік мізків" і створити умови для професійної реалізації молодих вчених всередині країни. Додамо: оцінювання проєктів відбувалося через Національну електронну науково-інформаційну систему URIS. Серед критеріїв – наукова якість, актуальність, новизна, практична значущість і потенціал для розвитку економіки та зміцнення обороноздатності України. До того ж експеримент нині передбачено переважно в межах галузі Е "Природничі науки, математика та статистика".

Які ж проєкти КПІ отримали підтримку? Проєкт з екології (виконавці к.т.н. Андрій Соломаха, Олександр Стеценко) – виконуватиметься в НН ІАТЕ, з фізики й астрономії (виконавці д.ф.-м.н. Анатолій Мініцький, Олексій Музиченко) – в НН ІМЗ, з математики (виконавці д.т.н. Михайло Новотарський, Гордій Петрович) – на ФІОТ, з прикладної фізики та наноматеріалів – в НН ФТП (виконавці д.ф.-м.н. Геннадій Монастирський, Михайло Кондрахін) та НН ІТС (виконавці д.т.н. Марія Скулиш, Андрій Комаров), з біології та біохімії – на ФЕЛ (виконавці к.т.н. Микола Ніколов, Євген Розум) та ФБМІ (виконавці к.т.н. Тетяна Луценко, Наталія Бертош). Розповімо про деякі з них.

Зв'язок – критична необхідність та інструмент безпеки

Аспірант кафедри інформаційних технологій в телекомунікаціях Андрій Комаров та його наукова керівниця, докторка наук, професорка Марія Скулиш працюватимуть над проєктом: "Метод підвищення стійкості мереж 5G шляхом просторового маневрування покриттям". Мета дослідження – розробити підходи, які допоможуть стільниковим мережам зберігати працездатність під час перевантажень, активних радіоелектронних завад та пошкодження окремих каналів зв'язку.

Дослідження важливе передусім для забезпечення стабільного зв'язку у кризових ситуаціях. Адже під час надзви-

чайних подій навантаження на мережу різко зростає: одночасно мають працювати системи оповіщення, служби реагування та звичайні користувачі. Технології 5G дозволяють передавати великі обсяги даних із мінімальними затримками, однак мережа повинна вміти швидко адаптуватися до нерівномірного навантаження.

Крім того, радіоелектронні завади можуть впливати не лише на зв'язок між базовою станцією та абонентом, а й на транспортні канали мережі. Тож у межах проєкту досліджуватимуться методи динамічної маршрутизації, які дозволять автоматично перенаправляти трафік в обхід проблемних ділянок. На додачу, для інтелектуального керування покриттям дослідники пропонують створити еластичну мережеву топологію. Система зможе в режимі реального часу змінювати параметри роботи сот, перебудовувати зони покриття та синхронно перемикає транспортні маршрути.

"У результаті, – підсумовує керівниця проєкту, – мережа зможе програмно адаптуватися до завад, зменшувати ризик втрати зв'язку та ефективніше використовувати наявні ресурси".

Мережа, яку неможливо вимкнути

Про проєкт науковців кафедри обчислювальної техніки ФІОТ, що став переможцем першого в Україні конкурсу проєктної аспірантури МОН, розмовляємо з його керівником, професором Михайлом Новотарським.

"Уявіть ситуацію, – окреслює проблему дослідник, – група автономних пристроїв знаходиться далеко від базової станції. Мобільного покриття немає, ретранслятор перестав функціонувати, а частина пристроїв вийшла з ладу. Звичайна мережа в таких умовах просто "лягає". Але що, якщо кожен апарат сам був маленькою вежею зв'язку – і мережа, втрачаючи вузли, не гинула, а перебудовувалася на льоту, шукаючи нові шляхи для даних, як вода, що обтікає каміння?" Саме таку задачу вирішуватиме найближчі чотири роки в рамках PhD-проєкту "Моделювання та розробка методів побудови mesh-мережі і передачі даних між автономними комплексами" аспірант Гордій Петрович. "Це один із семи проєктів КПІ серед 79 переможців з усієї України: загалом на конкурс було подано 137 заявок, тож відбір пройшла лише трохи більше ніж половина", – наголошує науковець.

На запитання: "Що таке mesh-мережа і чому це складно?" вчений пояснив: "Слово "mesh" перекладається як "сітка" – і це точна метафора. У класичній мережі всі пристрої під'єднані до центрального вузла: роутера, базової станції, сервера. Вимкніть центр – і зв'язок зникне в усіх. У mesh-мережі центру немає взагалі: кожен вузол одночасно і абонент, і ретранслятор, дані "стрибають" від пристрою до пристрою, самостійно обираючи маршрут". Звучить просто, але тут і починається справжня математика. Автономні комплекси рухаються – а отже, зв'язки між ними постійно виникають і зникають. Дослідники описують таку систему як "часозалежний граф": уявіть павутиння, нитки якого щосекунди рвуться й сплітаються заново. Класичні протоколи маршрутизації, розроблені ще наприкінці 1990-х, розраховані на відносно стабільні мережі, у такому хаосі губляться: маршрути "стрибають", затрим-

ки ростуть, дорогий радіоканал збивається службовим трафіком.

"Додаткова інтрига – багатоканальність, – веде далі Михайло Анатолійович. – Один вузол може мати одразу кілька "мов спілкування": Wi-Fi для сусідів поруч, радіоканал на сотні метрів, супутниковий зв'язок для виходу у великий світ. Кожен канал має свій характер: один швидкий, але примхливий, інший повільний, але надійний. Навчити систему інтелектуально обирати канал, балансувати навантаження і миттєво перемикається при збоях – окреме наукове завдання, яке досі не має цілісного розв'язання ані у світі, ані в Україні".

Науковці чітко уявляють етапи виконання проєкту. Перший рік вони присвятять формалізації задачі та побудові тематичного апарату: теорія графів, імовірнісні моделі, теорія масового обслуговування. Другий – розробці моделей передачі даних і власного мережевого симулятора. Третій – створенню адаптивних алгоритмів маршрутизації. А на четвертому році має з'явитися експериментальний прототип: реальні багатоканальні вузли на базі мікроконтролерів, одноплатних комп'ютерів та радіомодулів.

До завершення проєкту команда планує довести розробку до рівня технологічної готовності, тобто до технології, перевіреної в лабораторних умовах, а в перспективі – до пілотних впроваджень і навіть MVP-продукту: програмного модуля чи SDK для розробників автономних систем. Заплановано щонайменше 3-5 публікацій у провідних міжнародних журналах та виступи на топових конференціях галузі.

Щодо важливості цієї розробки на сьогодні і на перспективу професор поінформував: "Відповідь очевидна кожному, хто стежить за останніми досягненнями у IT-сфері. Мережі, що виживають після втрати вузлів і працюють без централізованої інфраструктури, – це актуальна задача сьогодення. Такі технології потрібні рятувальникам під час надзвичайних ситуацій, коли стільникові мережі перевантажені або зруйновані; енергетикам і логістам для моніторингу критичної інфраструктури; розробникам інтернету речей – усюди, де сотні пристроїв мають обмінюватися даними без опори на "велику" мережу".

На завершення розмови науковець поділився думками про новачку МОН – аспірантуру нового зразка та перспективи проєкту. "Окремої уваги заслуговує сам формат, – розмірковує він. – Проєктна аспірантура – експеримент МОН, запущений у 2026 році: аспірант тут не самотній теоретик, а дослідник у команді з конкретним планом, бюджетом і очікуваним результатом. Держава фінансує проєкт, аспірант отримує гідну зарплату дослідника, а кошти передбачено й на обладнання для експериментів – від радіомодулів до потужних відеокарт NVIDIA".

Цікава й траєкторія самого здобувача: Гордій Петрович прийшов у науку з IT-індустрії, маючи за плечима дипломи з комп'ютерних наук. Це саме той місток між академічною наукою та практикою, заради якого проєктну аспірантуру й задумували.

Виконання проєкту стартувало 1 липня 2026 року. Через чотири роки ми дізнаємося, чи навчилися українські автономні комплекси "домовлятися" між собою у найскладніших умовах. Судячи з амбіцій команди – шансів на це чимало".

Надія Ліберт

М. Скулиш

М. Новотарський

Літня школа "Штучний інтелект-2026: сьогодні і майбутнє"

Через атаки російських безпілотників і майже постійні повітряні тривоги III Літня школа "Штучний інтелект 2026: сьогодні і майбутнє", що в останні дні літа відбулася на факультеті інформатики та обчислювальної техніки КПІ ім. Ігоря Сікорського, проводилася в укритті корпусу №18. Протягом трьох днів інтенсивної роботи спікери цього форуму презентували для більш як 170 учасників найактуальніші тренди у світі штучного інтелекту.

Як розповів доцент кафедри інформаційних систем і технологій Володимир Олійник, вже втретє традиційна Літня школа ФІОТ знайомить учасників із ключовими напрямками розвитку ШІ. Цьогоріч у центрі уваги були Agent AI: технології створення автономних AI-агентів для виконання реальних завдань.

Від учасників форуму довелося почути і таке: "У суспільстві склалася думка про те, що штучний інтелект – це не щось нове, невідоме. ШІ/AI у наші дні – базовий інструмент, що застосовується у багатьох сферах бізнесу. Сьогодні штучний інтелект, по-перше, розвивається надзвичайно швидко. По-друге, допомагає розв'язувати рутинні завдання, опрацьовувати великі обсяги інформації, генерувати контент та підтримувати людину у прийнятті рішень. У наш час штучний інтелект може діяти автономно, практично без участі людини.

Отже, нове покоління технологій Agent AI допомагає засвоювати інновації у світі ШІ".

Над чим саме працювали учасники III Літньої школи? Під час інтенсиву опановували промпт-інженерію (створення та оптимізація текстових запитів для генеративного штучного інтелекту з метою отримання максимально точних, корисних відповідей – *ред.*), роботу з контекстом, RAG-архітектури (архітектура побудови систем ШІ, яка поєднує пошук інформації в зовнішній базі даних із генерацією відповідей – *ред.*) та MCP-сервери (не-

велика програма-посередник, що підключає штучний інтелект до зовнішніх джерел даних та інструментів – *ред.*).

І це ще не все. Учасники розбирали практичні кейси використання AI у бізнесі – від розробки й тестування програмного забезпечення до автоматизації рутинних завдань та оптимізації процесів у стартапах, а також вивчали питання безпеки, етики та захисту даних. Окрім того, власним досвідом з ними поділилися експерти провідних IT-компаній: IT-Enterprise, MacPaw, SoftServe, Skylum, Dun & Bradstreet, Kyivstar.Tech.

Довідково: Літні школи з проблем штучного інтелекту проводяться на ФІОТ з 2023 року. Мета організаторів – ознайомити студентів університету та всіх охочих із сучасними досягненнями у сфері штучного інтелекту, сформувати цілісне розуміння ключових технологій і тенденцій розвитку цього динамічного напрямку IT-індустрії, а також показати практичні можливості застосування AI в різних сферах.

Окремим завданням цих заходів є популяризація AI та Generative AI, розвиток відповідної освітньої та наукової діяльності на кафедрах ФІОТ та посилення взаємодії університету з технологічними компаніями.

За роки проведення до діяльності школи долучалися експерти та представники Samsung, Sigma Software, DataRoot Labs, DataForest, a-Gnostics, Anima, Zvook та інших компаній.

Матеріали школи викладаються у відкритий доступ за погодженням зі спікерами та можуть використовуватися в освітньому процесі.

Віктор Задворнов

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ

Враження студентки ФЕЛ від участі в IEEE Конгресі молодих вчених у Ріо-де-Жанейро

Доведено, що науковий туризм є однією з найефективніших форм вивчення світового досвіду. Нову інформацію, знання та вміння, здобути під час наукових подорожей, науковці та студенти-дослідники сьогодні активно використовують у подальшій практичній професійній діяльності.

Київ. Вільнюс. Мадрид. Ріо-де-Жанейро

Студентка магістратури кафедри електронних пристроїв та систем факультету електроніки КПІ ім. Ігоря Сікорського Вікторія Тарасенко цього року взяла участь у Третньому конгресі студентів та молодих фахівців, вчених та лідерів галузі Товариства промислової електроніки. Захід цей вчоргове організовував Інститут інженерів з електроніки (Institute of Electric and Electronics Engineers, або IEEE), і проходив він з 13 до 15 серпня. Спільнота, яку об'єднує IEEE, налічує майже 500 тисяч учасників із 150 країн світу (інформація з інтернет-сайту Institute of Electric and Electronics Engineers – *ред.*). Інститут періодично проводить презентацію наукових доповідей, практичні майстер-класи та дискусії під керівництвом експертів. Тобто мова йде про своєрідну платформу для обміну знаннями, підвищення кваліфікації та з метою кар'єрного зростання учасників.

"Цього разу я брала участь у роботі масштабного заходу від організаційного комітету IEEE IES SYP Congress 2026, що відбувся у Ріо-де-Жанейро (Федеративна Республіка Бразилія). І це непересічна подія", – вважає голова студентського осередку IEEE KPI Student Branch Вікторія Тарасенко.

З розмови з Вікторією з'ясувалось, що її участь у роботі панельних платформ як амбасадорки нашого університету базувалася на обговоренні низки сучасних інноваційних технологій в енергетиці.

Дещо про перші кроки Вікторії Тарасенко до обраної професії. Після закінчення з відзнакою в 2025 році бакалаврату факультету електроніки КПІ ім. Ігоря Сікорського вона вступила на навчання до магістратури цього ж факультету. Тут їй запропонували приєднатися до спільноти IEEE Ukraine. Завдяки цьому магістрантка долучилася до міжнародної професійної асоціації з обміну передовим інженерним та дослідницьким досвідом у технологічній сфері як у нашій країні, так і за її кордоном. Участь у наукових конференціях та конгресах, що відбуваються по всьому світу, де вчені та молоді дослідники, інженери можуть обмінюватися досвідом – не пройшли для В. Тарасенко даремно. "Спочатку як молода інженерка-дослідниця я брала участь у регіональному науковому конгресі молодих вчених, який проходив у вересні 2025 року у Вільнюсі (Литва). Це стало можливим за повної підтримки і фінансування з боку IEEE Ukraine, – розповіла Вікторія. – Під час цього заходу вдалось визначити конкретні напрямки у сфері співпраці з міжнародною

науковою спільнотою та створити базис для подальшої кооперації між студентами факультету електроніки з іншими науково-педагогічними інституціями України".

Згодом, під час участі у роботі конференції IESCON 2025 в Мадриді (Іспанія), В. Тарасенко довірили виступити амбасадоркою з доповіддю про діяльність IEEE Ukraine. Встановлення ділових контактів на цьому зібранні надало можливість науковцям факультету електроніки КПІ ім. Ігоря Сікорського обговорити методику подальшої участі у міжнародному проекті. Саме тоді Вікторії запропонували очолити IEEE KPI Student Branch – студентський осередок організації в Київській політехніці.

В. Тарасенко у Ріо-де-Жанейро

"Моя участь у роботі Третнього конгресу студентів, молодих фахівців, вчених та лідерів галузі Товариства промислової електроніки в Ріо-де-Жанейро – це результат плідної співпраці факультету електроніки, а саме кафедри електронних систем, під керівництвом Євгена Вербицького, та голови IEEE Ukraine Євгена Пічкальова, – наголошує Вікторія. – Моя робоча подорож була повністю профінансована IEEE Ukraine. До речі, повітряна подорож до Ріо тривала майже 12 годин, проте умови для перельоту були комфортними. Це при тому, що різниця між часовими поясами склала шість годин. Однак позитивні враження від перебування у дивовижному місті Ріо перемогли втому. Розуміння того, що ти перебуваєш в

південній півкулі за тисячі кілометрів від дому, надихало під час презентації однієї з наукових шкіл Київської політехніки на цьому міжнародному івенті".

Для подальшої ділової співпраці

Що з поїздки найбільше запам'яталося? "Насамперед, хотілося б відмітити дружню атмосферу, що панувала на Конгресі, та щиро подякувати за повну підтримку з боку організаторів заходу від IEEE. Надихаючі пленарні сесії та практичні тематичні воркшопи, присвячені проблемам силових електроніки та програмуванню сучасних вбудованих систем з використанням штучного інтелекту, запам'яталися найбільше", – каже Вікторія Тарасенко.

Вона стверджує, що знання, отримані нею протягом навчання на факультеті електроніки КПІ, створили підґрунтя для змістовних розмов під час панельних дискусій з учасниками міжнародних конференцій. Цей факт підтверджує високий рівень підготовки фахівців у Київській політехніці. Практика з набуття навичок ефективної комунікації в іноземній команді, визначення перспектив і можливостей у справі побудови інженерної кар'єри у співпраці з IEEE-екосистемою – не повний перелік плюсів у діяльності амбасадорки КПІ під час форуму в Ріо-де-Жанейро.

"Цікаві знайомства з молодими інженерами та дослідниками з таких країн, як США, Литва, Латвія, Естонія, Словенія, Швеція, Польща, Бразилія, Італія та Франція заклали основу для подальшої ділової співпраці", – вважає Вікторія Тарасенко.

А ще, звісно, від цієї наукової подорожі в неї залишився океан добрих вражень.

"Під час культурної програми, в рамках цього заходу, мені як єдиній представниці України довелося презентувати вітчизняну традиційну кухню, – продовжує свою розповідь Вікторія. – Спочатку хотілося приготувати популярні борщ, вареники з вишнями, налисники, пампушки з часником, але для цього, зрозуміло, потрібний доступ до кухні. Це у місцевому готелі виявилось, на жаль, проблематичним, тому представила традиційні закуски та десерт. Ажіотаж навколо презентації перевершив сподівання. Все сподобалось учасникам Конгресу, це відчувалось завдяки теплій загальній атмосфері".

Також В.Тарасенко згадує про регіональну екскурсію після IEEE-заходу. Спочатку її учасники сподівалися відвідати популярний серед туристів величезний монумент статуї Христа, але через дощ та білі низькі хмари (був кінець зими з температурою повітря +20°) побачити повністю всю цю красу виявилось досить проблематичним. Проте запам'яталися океанські затоки, фауна та незвичайні пальмові краєвиди. Незабутні емоційні враження від такої наукової подорожі будуть довго супроводжувати всіх учасників.

Віктор Задворнов
Фото з архіву Вікторії Тарасенко

У кого питали, коли не було Гуглу?

Університетська книгозбірня має в своєму фонді численні книжкові пам'ятки та унікальні старовинні видання, знайомство з якими часто викликає захоплення і подив. Серед них – довідники, енциклопедії, словники, промислові каталоги XIX – першої половини XX ст.

Життя сучасної людини неможливе без інтернету, соціальних мереж, різноманітних тематичних сайтів, платформ, електронних ресурсів тощо. Інформацію можна отримати практично миттєво одним дотиком до екрану мобільного телефону. Потрібно тільки мати доступ до мережі та заряджений пристрій. Але століттями єдиним джерелом отримання знань була книга – спочатку рукописна, потім друкована. Книжки збирали для зручності в одному місці – бібліотеці. Великі і малі, приватні і громадські, університетські, дитячі, універсальні і галузеві... З часом кількість знань накопичувалася і знайти ту чи іншу конкретну інформацію ставало все складніше. Людство почало шукати швидкий і ефективний спосіб систематизації знань. Так виникли довідкові видання.

Один з найвідоміших видів довідників – енциклопедії. Найвідоміша енциклопедія з'явилася в другій половині XVIII ст. у Франції. Вона називалася "Енциклопедія або Тлумачний словник наук, мистецтв і ремесел" і виходила друком упродовж 1751-1772 рр. Організаторами і редакторами були видатні французькі вчені Дені Дідро і Д'Аламбер. Перше видання налічувало 17 томів тексту і 11 томів ілюстрацій. Авторами статей були французькі вчені епохи Просвітництва, зокрема Вольтер. Примірники цієї енциклопедії знаходяться в багатьох бібліотеках світу, в тому числі в бібліотеці Харківського національного університету ім. Каразіна. Онлайн з енциклопедією можна ознайомитися, наприклад, на сайті бібліотеки Мічиганського університету.

Після французької енциклопедії, яка стала своєрідним зразком, друкували подібні видання в Британії, Німеччині та інших країнах. І всі вони були універсальними, тобто включали сучасну на той період наукову інформацію з різних галузей знань – математики, фізики, хімії, філософії, мистецтва тощо.

Універсальні енциклопедії є й у фонді рідкісних і цінних видань Науково-технічної бібліотеки КПІ ім. Ігоря Сікорського. Одне з таких видань – "Енциклопедичний лексикон (словник) Майєра Meyers Conversations-Lexikon." Його випускав Бібліографічний інститут, заснований Йосифом Майєром, німецьким публіцистом і видавцем. Видання вважається однією з найповніших енциклопедій XIX ст. Воно мало безліч ілюстрацій, карт, схем. У бібліотеці зберігаються окремі випуски п'ятого і шостого видання.

Ще одне універсальне довідкове видання – "Енциклопедичний словник Брокгауза і Ефрона". Задуманий він був як російський переклад Лексикону Майєра. Проте Словник поступово розширили і наповнили багатьма матеріалами, в тому числі тими, що стосуються науки і техніки. Видання виходило протягом 1890-1904 рр. у двох варіантах: перший налічував 41 том, а другий – 82 полутомі. Паралельно видавався ще тритомний "Малі енциклопедичний словник". У нас представлено друге його видання, надруковане протягом 1907-1909 рр.

У фонді рідкісних і цінних видань зберігається також перше видання "Великої радянської енциклопедії", що виходило впродовж 1926-1947 рр. Сьогодні в Україні ведеться робота над Великою українською енциклопедією, станом на 2022 р. вийшло три томи.

Окрім універсальних, існують галузеві енциклопедії. Вони активно з'являлися на початку XIX ст., коли відбувалася науково-технічна революція і бурхливий розвиток всіх галузей науки і техніки. Саме таких галузевих видань в нашому фонді досить багато.

Одне з найстаріших видань – "Технологічний словник, або Новий універсальний слов-

ник мистецтв і ремесел, а також промислової і комерційної економіки", виданий Товариством вчених і митців, надрукований протягом 1822-1835 рр. Налічує 22 томи, але ми маємо тільки 14 – з першого по 15-й (відсутній 4-й том). Тут зібрано всю сучасну на початок XIX ст. інформацію з науково-технічних питань. Фактично це технічна енциклопедія.

Досить типові для того часу книги – це словники-довідники, призначені для інженерів, конструкторів, будівельників, студентів, ремісників різних галузей тощо. Прикладом є "Кишеньковий словник механіка" шотландського інженера Вільяма Гріра. У виданні вміщено спеціальні технологічні терміни, математичні таблиці і правила, конкретні формули, потрібні для практичної роботи. Перше видання вийшло з друку 1837 р. в шотландському Глазго, а ми маємо вже 12-те видання.

Цікавим є американське видання "Словник машин, механізмів, інженерної справи Епплтона", надрукований в Нью-Йорку 1857 р. Маємо тільки один том цього двотомника, який вже є бібліографічною рідкістю і унікальною пам'яткою технічної літератури XIX ст. Тут представлено детальний опис верстатів, парових двигунів, мостів, детальні креслення механізмів того часу. Видавництво Данієля Епплтона вважається одним з найбільших і найвпливовіших американських видавництв XIX і початку XX ст.

"Технологічний лексикон для ремісників і промисловців" – двотомний німецький довідник, виданий 1883 р. Бібліографічним інститутом в Лейпцигу. Перший том присвячено хімічній технології, другий – механічній технології і машинобудуванню. Призначені книги зафіксовано в назві. Це практичне довідкове видання, і сьогодні воно є бібліографічною рідкістю. Автор – Отто Даммер (німецький вчений-хімік, відомий систематизатор хімічних знань, автор інших тематичних енциклопедій), Егберт фон Хойер (німецький інженер-механік, професор Ризького політехнічного інституту, директор Мюнхенської вищої технічної школи), Георг Брелов (німецький інженер-механік, спеціаліст із верстагобудування і деталей машин).

Окрім практичних довідників і словників, у середині XIX ст. видавалися узагальнюючі енциклопедії за окремими розділами технічних знань. Багато таких видань виходило в Німеччині, де відбувався бурхливий розвиток промислових технологій, вищої інженерної освіти, швидке зростання кількості і якості наукових досліджень. "Загальна енциклопедія фізики", створена за редакцією Густава Карстена і надрукована в Лейпцигу протягом 1856-1869 рр., стала першою роботою з систематизації знань з фізики XIX ст. Видання включало 21 том окремих монографій за конкретними темами, написаних видатними вченими, наприклад Г. Гельмгольцем. Ми маємо у себе у фонді декілька робіт з цього видання. Том №15 – "Керівництво з магнетизму" Йоганна фон Ламонта (1867 р.); том № 20 – "Керівництво з прикладної електротехніки" Карла Куна (1866 р.). Автор, професор Мюнхенського університету, узагальнив знання з електротехніки, що існували на той час, від громовідводів до перших електричних телеграфів.

Також дуже відомим і вже класичним виданням є "Хімічна енциклопедія" французького вченого-хіміка Едмона Фремі, яка надрукована в Парижі протягом 1882-1894 рр. Енциклопедія включає 10 томів, що виходили окремими випусками (понад 90). До написання статей долучилися відомі вчені, професори Політехнічної школи в Парижі. Ми маємо два випуски десятого тому.

Видатним і дуже популярним у XIX ст. було "Керівництво з гідротехніки" німецького інженера і фізика Г. Хагена. Характер видання енциклопедичний – протягом багатьох десятиліть XIX ст. воно було головним навчальним і довідковим посібником для молоді інженерів-будівельників в Європі та стало необхідним для проектування морських шляхів і споруд. Видання складалось з восьми томів і включало такі частини: "Джерела", "Потоки і річки", "Морські споруди". Цінність книги в тому, що автор, видатний інженер-практик, поєднав математичні методи, закони гідродинаміки і свій багаторічний безцінний досвід. Сьогодні примірники видання, надруковані протягом 1840-1880-х рр., є рідкістю і мають антикварну цінність. Цифрові копії книги представлені на сайтах багатьох бібліотек. У бібліотеці КПІ зберігаються 10 примірників – з першого по третій том, 3-го видання, 1869-1881 рр.

Ще один вид довідкових видань – словники технічної термінології. Одне з таких – чотиритомний "Російсько-німецько-французько-англійський паралельний словник залізничної, механічної, будівельної, механічної справи і допоміжних знань", виданий 1874 р. у м. Вільно (сучасний литовський Вільнюс). Автор – Ілля Йосипович Сомов, викладач креслення, механіки і архітектури у Віленському хіміко-технічному училищі. Створення словника було викликано нагальною практичною потребою – більшість технічної літератури і документів для будівельних, залізничних робіт надходило з Англії, Німеччини або Франції.

Одним з цінних і унікальних видань в бібліотеці є перевидання 2019 р. "Словника технічної термінології" І.М. Шелудька та Т.Ф. Садовського. Це репринтне видання, яке перший раз вийшло з друку 1928 р. Його створення мало безпосереднє відношення до КПІ – обидва автори працювали тут. Іван Михайлович Шелудько, інженер-електротехнік, працював у Київському політехнічному інституті і, за сумісництвом, – в Інституті української наукової мови Всеукраїнської академії наук, на початку 1930-х рр. працював у словниковому відділі Інституту мовознавства ВУАН. Тодосій Садовський також був професором КПІ і займався технічною термінологією. Перше видання Словника також зберігається в нашій бібліотеці.

Також у серії "Із словникової спадщини" 2008 р. вийшло відтворення першого видання (1923 р.) "Словника геологічної термінології" Павла Тутковського, відомого українського вченого-геолога, географа, дійсного члена Української академії наук. До речі, в нашій бібліотеці збереглося декілька видань з дарчими написами "В Библиотеку Киевского политехнического института".

Досить велика частина довідкових видань у фонді – це російськомовні книги, або перекладні, або оригінальні. Треба пам'ятати, що викладання в Російській імперії відбувалось виключно російською мовою і тому більшість видань старої частини фонду видано саме цією мовою. Отже: "Справочная книга для инженеров, механиков, техников и строителей" (друге видання 1890 р.), автор – П.І. Мальцов; "Общедоступный спутник механика-строителя: для мастеров, монтеров, машинистов и мастеровых" (1890 р.) гірничого інженера І.Ф. Фелькнера; "Справочная книга для оценки машин на фабриках, заводах и разных промышленных заведениях" (1902 р.) інженера-механіка С. Малиновського; переклад з німецької "Паровые машины – Dampfmaschinen: справочная книга при проектировании и практическое пособие при расчетах паровых машин и деталей" (1904 р.) Германа Гедера і багато інших видань.

Цікавим виданням є "Энциклопедия технических производств: физика, математика, химия и технология, раскрытая для каждого практического деятеля". Автор Миль (на жаль, даних про нього не знайдено) просто і доступно викладає основи природознавчих і технічних наук і пояснює, як ці знання використовуються в ремеслах, сільському господарстві, будівництві тощо. Видання вийшло з друку 1872 р.

Також у фонді бібліотеки зберігається п'ятий том великого, десяти томного видання, переклад з німецької мови "Промышленность и техника. Энциклопедия промышленных знаний", виданий 1901 р. і присвячений гірничій справі і металургії. Енциклопедія містить історію і досягнення науки в різних галузях знань, технології, матеріали і виробничі процеси початку XX ст.

Значну частину видань фонду складають промислові каталоги, які теж можна віднести до довідкових видань. Наприклад, "Иллюстрированный каталог. Издание 1901 года: Паровые котлы, Гарнитура котлов и сварные работы/Общество Южно-Русского машиностроительного завода в Киеве". Каталог демонструє виробничий потенціал заводу на зламі двох століть, в період бурхливого економічного і промислового розвитку. Книга є цінним антикварним виданням.

Наступне видання – німецьке, створене Фрідріхом Гебауером, відомим в Німеччині виробником текстилю та спеціалізованим машинним обладнанням "Каталог машин для відбілювального, фарбувального, друкарського і апаратного виробництва: Машинобудівні фабрики для текстильної промисловості". Книга вийшла з друку 1896 р.

Окрім технічних довідників та енциклопедій, в бібліотеці збереглися дуже цінні видання з історії географії, мистецтва тощо. Наприклад, російськомовний переклад "Зем-

ля и люди. Всеобщая география" Елізе Реклю, французького географа, історика, мандрівника. Його робота досі вважається найбільшим і найповнішим виданням з географії. Енциклопедичне видання нараховує 19 томів і виходило з друку протягом 1873-1893 рр. Автор створив масштабну картину історії людства в просторі. Окрім суто географічних даних, він подає інформацію про побут, життя, традиції, культуру народів, а також показує вплив природи на їхній розвиток. Є в енциклопедії і детальна розповідь про Україну, завдяки допомозі його давнього друга – українського історика Михайла Драгоманова.

Унікальне в своєму роді німецьке видання "XIX сторіччя в словах і малюнках: Політична і культурна історія" складалось з чотирьох томів і вийшло з друку протягом 1898-1900 рр. Автор – німецький вчений публіцист Ганс Крамер. Робота представляє собою детальну хроніку XIX століття, опис політичних, наукових, культурних подій та повсякденного життя цієї історичної епохи. Книга цінна своїми численними ілюстраціями, портретами історичних осіб, репродукціями картин видатних художників, факсиміле архівних документів, гравюрами тощо. Текст надруковано готичним шрифтом, який зараз мало хто розуміє, але в той час його використання було загальноприйнятою практикою в Німеччині.

Значну частину довідників, енциклопедій, словників у фонді рідкісних і цінних видань складають документи, видані після жовтневого перевороту 1917 р. З 1920-х років розпочалася нова сторінка історії вітчизняної науки і техніки. Література яскраво ілюструє цей складний, а інколи трагічний період.

Два видання ми вже згадували – термінологічні словники, видані 1923 і 1928 рр. та їх сучасні відтворення. Є у фонді і перша радянська "Технічна енциклопедія", яка вхолає 26 томів і вийшла з друку протягом 1927-1934 рр. Також до складу входив 10-томний "Словник фізичних, хімічних і технологічних величин" і предметний покажчик. До редакційної комісії входило багато спеціалістів різних галузей технічних знань, доля яких пізніше була трагічною: їхні імена викреслювали або передавали у спецхрани. Енциклопедія зберегла найновіші на той час наукові досягнення і технології і була необхідною для широкого інженерно-технічного загалу країни.

Дуже багато в 20-30-ті рр. виходило довідкових видань саме українською мовою. Вони були необхідні для навчання і користування новою технічною спільнотою. "Електротехніка: допоміжна книга для студентів вищих технічних шкіл", видана в Одесі 1928 р. Автор – В.М. Хрущов, професор Харківського технологічного інституту, відомий український вчений в галузі електротехніки. "Довідник про струмент: опис, джерела виробництва та ціни струменту виробництва заводів РСРП", Київ, 1929 р.; Захаров А.А. "Цегельне виробництво: популярний порадник до виготовлення будівної, мостової, личкової й порожнистої цегли, черепиці, каналізаційних та дренажних труб", Харків, 1930 р.; Александров В.А. "Електропривідка: порадник електро-монтерів", Харків, 1932 р.; Биченко В.Ф. "Довідник нормувальника", Харків, 1933 р.; "Довідник металіста", 1934 р.; "Довідник електротехніки", 1936 р.; Данилевич П.Л. "Довідник з радіопаратури", Харків, 1937 р.; "Словник української мови" Бориса Грінченка, 1937 р., том 1; Ааронов Б.К. "Довідник короткохвильовика", Харків, 1938 р.

Отже, наявність великої кількості довідкових видань різних видів, типів, широкої тематики і практичного навантаження наочно демонструє необхідність такої літератури для якісного і плідного навчання майбутнього інженера. Звертає на себе увагу і присутність багатьох англійських, французьких, німецькомовних видань, що дозволяє зробити висновок про добре знання студентами більшості європейських мов.

В електронному каталозі бібліотеки, в розділі "Рідкісні видання", виділено окремо тематичну колекцію "Довідкові видання XVIII – першої половини XX ст.", куди входять близько двохсот назв. А фізично всі книги зберігаються у фонді рідкісних і цінних видань, зала 3.5, на третьому поверсі Науково-технічної бібліотеки КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Запрошуємо всіх бажаючих ознайомитися з виставкою, поставити питання бібліотекарям, погортати поживті сторінки унікальних книжкових видань.

Марина Мірошніченко, провідний бібліограф відділу рідкісних і цінних видань НТБ КПІ ім. Ігоря Сікорського

"Драйвова осінь" із "Глобусом"

Шостого вересня в сквері "Сосновий" Національного технічного університету "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" відбулася "Драйвова осінь", організована туристичним клубом "Глобус". Захід об'єднав усіх, хто хотів ближче познайомитися зі спортивним туризмом і клубним життям.

мовано групу новачків, на яку чекає насичене навчання.

Уже наприкінці вересня планується перший навчальний виїзд до Коростишева. На учасників чекатимуть лекції та практичні заняття, а ввечері – вогнище та пісні під гітару. У жовтні новачки зможуть випробувати набуті навички на перших змаганнях – "Осінній лист", а також під час походу вихідного дня насолодитися барвами осені.

Захід проведено за підтримки Профкому університету, Київської міської федерації спортивного туризму та Bilka Space. "Драйвова осінь" завершилася, але для нової групи "Глобуса", сформованої зі студентів КПІ ім. Ігоря Сікорського, все тільки починається!

За інф. Турклубу КПІ "Глобус"

Учасники могли пройти мотузковий парк, випробувати себе на різних етапах і перевірити, чи до душі їм такий вид активності. Погода того дня теж вирішила додати трохи екстриму та драйву: впродовж проведення усього заходу дощ змінювався сонцем, а потім знову дощем. Та це не завадило учасникам лазити, знайомитися та проводити час разом, адже для туриста дощ – не завада!

Завершилася "Драйвова осінь" вечором набору новачків. Гостям розповіли про історію туристичного клубу "Глобус", його сьогоднішню діяльність, походи та навчання, а також про те, як долучитися до клубу. За результатами набору вже сфор-

СПОРТМАЙДАНЧИК

University Minifootball Cup 2026 імені Сергія Журавльова

С. Журавльов

У Спорткомплексі КПІ 17 вересня відбувся турнір з футзалу University Minifootball Cup 2026, присвячений пам'яті видатного спортивного діяча, незмінного лідера футзалівського руху, тренера збірної команди університету Сергія Олексійовича Журавльова, який пішов з життя 7 липня цього року.

Сергій Журавльов – заслужений працівник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" з 40-річним стажем роботи в університеті, арбітр національної категорії з футзалу та хокею, чемпіон та срібний призер Європи з футзалу серед ветеранів, бронзовий призер Ліги Чемпіонів з футзалу серед ветеранів. На турнірі були присутні дружина, донька, онука та сестра Сергія Олексійовича, голова профкому працівників КПІ Юрій Веремійчук, а також футбольна спільнота університету і міста.

Учасність у змаганнях взяли команди КПІ ім. Ігоря Сікорського (КПІ), Національного університету "Києво-Могилянська академія" (НаУКМА), Київського національного економічного університету (КНЕУ) та Київського національного університету імені Тараса Шевченка (КНУ).

В усіх матчах гравці демонстрували динамічну гру і боролися за перемогу до останньої хвилини. Адже цього року турнір мав для всіх гравців і глядачів особливе значення – разом із командами та вболівальниками вони вшановували пам'ять Сергія Олексійовича Журавльова, який багато років присвятив студентському спорту. В першо-

му півфіналі НаУКМА перемогла – КНУ з рахунком 4:1. У другому півфіналі команда КПІ перемогла КНЕУ – 3:3 (серія пенальті 3:2). У матчі за третє місце КНЕУ виграли у КНУ з рахунком 3:0. У напруженому фінальному матчі команда КПІ виграє у НаУКМА з рахунком 8:3. Отже у підсумку переможцями турніру стала команда КПІ, друге місце – у футболістів НаУКМА, третє – у КНЕУ, і четверте зайняла команда КНУ. Переможці отримали Кубок, а всі команди-учасниці – нагороди та подарунки.

Організатори дякують усім командам і вболівальникам. Окрема вдячність партнерам турніру – ПриватБанку та Red Bull – за його підтримку та подарунки для учасників. Для нас важливо, що разом ми можемо продовжувати традиції студентського спорту та завдяки таким подіям зберігати пам'ять про людей, які його розвивали.

Вадим Михайленко,
старший викладач кафедри ТОС

АРТПРОСТІР

Нова виставка у картинній галереї КПІ

У художній галереї ЦКМ КПІ відкрито виставку, присвячену Києву та його архітектурі. Концепція цього мистецького проєкту під назвою "Київ – місто, яке має подобатись" безпосередньо пов'язана з громадським рухом митців за збереження історичної спадщини, самобутності та неповторного архітектурного обличчя столиці. Місто змінюється разом із людьми, які в ньому живуть. Характер його формують старі будівлі, а нова архітектура додає міському середовищу сучасного забарвлення. Отож на цій виставці художники пропонують поглянути на українську столицю крізь власне бачення. Особливе місце серед представлених робіт займає КПІ – простір із великою історією, що став помітною частиною розвитку української науки, техніки та культури.

В експозиції представлено 47 унікальних творів талановитих майстрів з різних міст України. У своїх роботах вони відтворюють улюблені куточки Києва та його архітектурні пам'ятки, а також кампус Київської політехніки з його величною старовинною архітектурою. Ініціатором проведення виставки та її організаторкою виступила українська художниця й архітекторка, засновниця творчого об'єднання "Спіраль" Ольга Баженова, яка, до речі, також колись навчалася в КПІ. За її словами, темою виставки стало відо-

браження дійсності міста в наш нелегкий воєнний час. Усі бажаючі можуть ознайомитися з роботами Марії Гнілоскурєнко, Олени Кірік, Івана Горчакова, Ольги Баженової, Сергія Пильнева, Володимира Харченка, Юлії Холоденко, Поліни Гаркавої, Ольги Лебедевої, Олени Кірієнко, Світлани Войтович. Виставка триватиме до 1 жовтня 2026 р.

Володимир Школьнік

КИЇВСЬКИЙ
ПОЛІТЕХНІК

газета Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

<https://www.kpi.ua/kp>

Ідентифікатор друкованого медіа
в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-03597

Головний редактор: Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Провідний редактор: Н.Є. ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка: І.Й. БАКУН

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.

03057, м. Київ,
вул. М. Брайчевського, 5А,
корп. №31, кімн. 14
(4-й поверх)

gazeta@kpi.ua

(044) 204-85-95